

Anotace

Práce pojednává o historických základech neúčinnosti právních úkonů/právních jednání, tradici tohoto institutu na území České republiky, přičemž není opominuto římskoprávní pojetí uvedeného institutu. Rovněž jsou vymezeny pojmy právního úkonu/právního jednání a absolutní a relativní neúčinnosti právního úkonu/právního jednání. Práce se zaměřuje na relativní neúčinnost (odporovatelnost, odpůrčí právo) právního úkonu/právního jednání, a to jednak v systému dalších „vad“ právních úkonů/právních jednání (nicotnost, neplatnost, odstoupení od smlouvy atd.), jednak ve vztahu k dalším systémům ochrany věřitele (v rámci obecných občanskoprávních prostředků, korporálního práva, insolvenčního práva a trestního práva). Pozornost je věnována problematice pojmenování institutu odpůrčího práva, jeho účelu, formám (na základě odporovatelnosti a zákonné neúčinnosti) a odpůrčí žalobě. Práce analyzuje platnou právní úpravu odpůrčího práva, a to jak v poměrech mimoinsolvenčních (podle OZ 1964 i podle OZ 2012), tak v poměrech insolvenčních.

Klíčová slova: absolutní neúčinnost, actio Pauliana, neúčinnost právního úkonu/právního jednání, odporovatelnost, odpůrčí právo, odpůrčí žaloba, relativní neúčinnost.